

Endelig skal der foretages anonymisering efter de foreslåede regler i § 41 e, stk. 4, 2. og 3. pkt. Anonymisering med hensyn til forurettede i straffesager om seksualforbrydelser og med hensyn til lægdommere i straffesager vil således være obligatorisk også i forhold til massemediernes aktindsigt i retsbøgerne.

Stk. 6, 1. pkt., viderefører den gældende regel i retsplejelovens § 41 a, stk. 6. De dokumenter og kopier, som et massemedium får adgang til at gennemse, eller som udleveres eller udlånes, i medfør af stk. 1-5, må således ikke være tilgængelige for andre end massemediets journalister og redaktionsmedarbejdere og må kun bruges til støtte for journalistisk og redaktionelt arbejde. Reglen gælder også i tilfælde af, at anklagemyndigheden efter anmodning giver massemediet adgang til gennemsyn af anklageskrift eller retsmødebegæring, eller retten efter anmodning giver massemediet adgang til gennemsyn af indførsler i retsbøgerne.

Retten afgørelse om aktindsigt skal efter anmodning træffes ved kendelse, og afgørelsen kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37, jf. henvisningen til den foreslåede § 41 e, stk. 2, 2. pkt.

Stk. 6, 2. pkt., bestemmer i tilknytning hertil, at når personer, der er omfattet af retsplejelovens § 172, stk. 1, 2 eller 4, i medfør af den foreslåede § 41 b får udleveret kopi af en kendelse i en straffesag, før sagen er endeligt afsluttet, må kopien, indtil sagen er endeligt afsluttet, ikke være tilgængelig for andre end massemediets journalister og redaktionsmedarbejdere og må kun bruges til støtte for journalistisk og redaktionelt arbejde. I modsætning til forbuddet i 1. pkt. gælder forbuddet i 2. pkt., der i øvrigt ganske svarer til forbuddet i 1. pkt., således kun indtil det tidspunkt, hvor sagen er endeligt afsluttet, og hvor enhver derfor vil have adgang til aktindsigt i kendelsen, jf. den foreslåede § 41 b. Efter dette tidspunkt reguleres massemediets anvendelse af de pågældende kopier af kendelser i straffesager alene af lovgivningens almindelige regler samt af den foreslåede regel om anonymisering i forbindelse med offentlig gengivelse af domme og kendelser i straffesager, jf. lovforslagets § 1, nr. 42 (forslaget til retsplejelovens § 1017 d).

Stk. 6, 3. pkt., viderefører den gældende regel i retsplejelovens § 41 a, stk. 7. Justitsministeren kan således fastsætte regler om massemediers opbevaring af de kopier, som udleveres i medfør af stk. 2 og 5, og af de kopier, som omtales i stk. 6, 2. pkt. Reglen gælder også i tilfælde af, at massemediet selv fremstiller yderligere kopier. Justitsministeriet agter at fastsætte regler om opbevaring svarende til de gældende regler herom, jf. bekendtgørelse nr. 811 af 28. oktober 1999.

Stk. 6, 4. pkt., præciserer, hvad det betyder, at dokumenter udlånes »under et retsmøde«. Af forarbejderne til den gældende § 41 a fremgår, at udlånte dokumenter skal tilbageleveres senest ved retsmødets slutning. Det foreslås at tydeliggøre dette i selve lovteksten ved en (strafsanktioneret) regel om, at dokumenter, som udlånes i medfør af stk. 3 eller 4, skal tilbageleveres senest ved retsmødets afslutning.

Stk. 7 fastsætter, at overtrædelse af reglerne i stk. 6, 1., 2. og 4. pkt., om massemediers brug af dokumenter og kopier straffes med bøde. Endvidere hjemler bestemmelsen, at der i de administrative forskrifter om massemediers opbevaring af kopier fastsættes straf af bøde for overtrædelse af forskrifterne. Dette svarer ganske til de gældende regler i retsplejelovens § 41 a, stk. 8, 1. og 2. pkt.

Straf kan også pålægges juridiske personer, jf. den foreslåede regel i retsplejelovens § 1022 (lovforslagets § 1, nr. 44).

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 41 g

Bestemmelsen angår meroffentlighed og svarer til offentlighedslovens § 4, stk. 1, 2. pkt. Formålet med bestemmelsen er at understrege, at de foreslåede regler i §§ 41 a-41 f alene angiver, hvornår myndighederne er *forpligtede* til at give aktindsigt i civile sager og straffesager, og ikke tillige hvornår myndighederne er *berettigede* hertil. Formålet med bestemmelsen er endvidere at give et signal om, at myndighederne bør imødekomme rimeligt begrundede anmodninger om meroffentlighed.

Anmodninger om aktindsigt som meroffentlighed behandles af den myndighed, som i øvrigt træffer afgørelse om aktindsigt. Anmodninger om aktindsigt som meroffentlighed skal således fremsættes over for retten, når der søges aktindsigt i civile sager, og over for politimesteren, når der søges aktindsigt i straffesager, herunder verserende straffesager. Der henvises i den forbindelse til de foreslåede regler i § 41 d og § 41 e, stk. 2.

Grænserne for, hvornår myndighederne er berettigede til at give aktindsigt i videre omfang, end de er forpligtede til, sættes først og fremmest af reglerne om tavshedspligt. For domstolenes vedkommende drejer det sig om straffelovens § 152, og for politiet og anklagemyndigheden drejer det sig om straffelovens § 152 og forvaltningslovens § 27.

Ligesom efter offentlighedsloven kan der peges på to hovedområder, hvor meroffentlighed navnlig kan være på sin plads.